

[Formanden.]

„Mener ministeren ikke, at folketinget og offentligheden bør orienteres om indholdet af det nye amerikanske forslag om et fælles flådebygningsprogram, der indebærer en forøgelse af Danmarks militære udgifter ud over det allerede foreslåede?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid efter spørgetiden i morgen.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 385, fremsættelsen i tidenden sp. 527).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 2, 3 og 4 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 731, fremsættelsen i tidenden sp. 527).

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 737, fremsættelsen i tidenden sp. 537).

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af UNESCO den 22. november 1950 vedtagne konvention om indførsel af materialer til undervisningsmæssige, videnskabelige og kulturelle formål.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 345, fremsættelsen i tidenden sp. 579).

Sagerne sættes til forhandling.

Lars P. Jensen: Den 14. og 15. juli i år fandt der en forhandling sted her i folketinget om markedsplanerne, en forhandling, der resulterede i vedtagelsen af følgende dagsordensforslag — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til nu og lidt senere i min tale at bruge et par citater —: „Idet folketinget tager udenrigsmini-

sterens redegørelse til efterretning og fremhæver Danmarks store interesse i et bredt europæisk økonomisk samarbejde, udtaler tinget sin tilslutning til, at regeringen fortsætter de indledende forhandlinger med sigte på Danmarks deltagelse i det ydre frihandelsområde.“

Det var en afgørende principiel beslutning, der ved denne lejlighed blev vedtaget med 86 stemmer mod 6 kommunistiske stemmer, medens 73 medlemmer tilhørende venstre — med undtagelse af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen — og de konservative tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod. Beslutningen var afgørende for Danmarks videre forhandlingsposition omkring de europæiske markedsplaner.

Der havde været ført mange forhandlinger forud for denne beslutning både herhjemme og ude i Europas lande. Markedsplanerne er en naturlig udvikling, et led i en udviklingskæde, der går langt tilbage.

Efter krigens afslutning i Europa, hvor de enkelte lande økonomisk og materielt var udmarvede efter krigens ofre og tab, var det naturligt, at man i forbindelse med genopbygningen søgte frem til et tættere økonomisk samarbejde.

Marshallplanen, som blev fremsat af USA med dette formål for øje, medførte oprettelsen af OEEC, Den europæiske Samarbejdsorganisation, som fik til opgave at liberalisere den europæiske handel. Dette var i 1948. I 1949 oprettede man Europarådet, som skulle forsøge at skabe politisk enhed i Europa. I 1951 havde Bruxellespagten, som med militært formål var oprettet i 1948 mellem de samme seks lande, der i dag udgør de seks' fællesmarked, udviklet sig så vidt, at disse lande: Vesttyskland, Frankrig, Italien, Belgien, Holland og Luxembourg, kunne slutte traktat om kul- og stålfællesskabet, den såkaldte Montanunion. De samme lande mødtes i 1955 i Messina og traf her beslutningen om at arbejde henimod et fælles marked for alle de varer, som indgår i deres samhandel, og 2 år senere kunne de underskrive en traktat herom i Rom. Dermed var begyndelsen gjort til alle de forhandlinger, der har været ført om de seks' fællesmarked, et stort frihandelsområde og et nordisk fællesmarked, forhandlinger, i hvilke Danmark også har været inddraget.